

[Ivar Hansen]

indstilling, hvorom der er næsten total enighed, både fra grønlandsk og fra dansk side.

Så vidt så godt, og nu ser vi så lovforslagene i folketinget, der skal følge denne aftale op og bringe den organisatoriske ramme på plads. Nu mangler vi olien. Det vil jo vare nogle år, før vi ser resultaterne, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke en meget klar forventning om, at det denne gang giver resultater. Jeg tænker ikke i kroner og øre – ja, det gør jeg også – jeg tænker i høj grad på det grønlandske samfund, som her kunne få en mulighed for en virkelig erhvervsudbygning og dermed en indtægtskilde, som utvivlsomt ville have stor betydning for det grønlandske samfund.

Vi har hele vejen igennem i de forhandlinger, der har været ført, været enige om, at det var et nødvendigt element at oprette et dansk-grønlandsk selskab. Jeg er enig i den konstruktion, der er foreslået i det forslag, der nu ligger. Det er vigtigt, at vi også på dette felt opretholder pariteten – ja, det er en simpel nødvendighed, det er jo det, hele samarbejdet mellem Danmark og Grønland bygger på.

Derfor undrer jeg mig lidt over det, hr. Søren B. Jørgensen gav udtryk for, nemlig at man på en eller anden måde skulle kunne overføre den frigjorte aktiekapital fra Nordisk Mineselskab til det nye selskab. Jeg tror, at det, hvis man gik ind i en sådan konstruktion, ville kunne give problemer netop i forhold til pariteten.

Derfor vil jeg for mit vedkommende sige: lad os nu acceptere denne konstruktion og ikke på nuværende tidspunkt gå videre med hensyn til aktiekapitalens størrelse. Det vil vi senere kunne vende tilbage til, hvis der bliver behov for det, og man kan sige allerede nu, at man kunne ønske, at der bliver behov for det på et senere tidspunkt.

Jeg skal såmænd kun give den melding fra venstres side, at vi gerne vil sikre, at de tre lovforslag får en hurtig behandling i folketinget frem til vedtagelse.

Jes Lunde (SF):

Lovforslagene drejer sig om en organisatorisk ændring af den statslige deltagelse i efterforskning efter kulbrinter i Grønland, og den ændring finder vi i SF helt naturligt og

nødvendig efter de aftaler, der er indgået med det grønlandske hjemmestyre.

Vi har lidt svært ved at se det som udtryk for den helt store privatisering, i og med at de aktier, der hidtil har været i Nordisk Mineselskab, overgår til at være et fællesanliggende mellem den grønlandske stat og hjemmestyret. Men hvis hr. Ivar Hansen er glad, så lad ham dog være det. Det generer i hvert fald ikke mig.

Vi vil selvfølgelig under udvalgsarbejdet se positivt på nogle af de bemærkninger, der er kommet fra socialdemokratiets side, og vi vil gerne medvirke til en hurtig behandling af disse forslag.

Jeg vil gerne understrege, at dette ikke er udtryk for vores tilslutning til det foreliggende koncessionsudkast om konkrete efterforskningsaktiviteter i Grønland. Når jeg benytter lejligheden til at sige det under behandlingen af disse lovforslag, skyldes det, at koncessionen jo behandles i et lille, eksklusivt udvalg, hvor det kan være svært at få øje på nogen orientering af offentligheden om de problemer, der ligger i koncessionerne.

SF finder, at det foreliggende udkast miljømæssigt ikke er helt forsvarligt. Forhistorien om olieefterforskning i Arktis er den, at Canada for to år siden i det stort anlagte Arctic Pilot Project, kaldet APP, ville forsøge sig med udvinding af olie i det canadiske Arktis. Planen var, at isbrydende supertanke skulle bringe olien ned gennem Davis Strædet til Canada. Det stødte imod voldsomme protester både fra fangere og fra biologer, der advarede om, at en sådan trafik fuldstændig ville ødelægge det naturlige miljø for dyrelivet i området. Det drejer sig om hvalernes undervandsnavigation, og det drejer sig om en masse andre dyr, som ville blive skræmt væk fra området, hvorved livsgrundlaget for eskimoerne ville blive fjernet. Problemet var også, at et uheld eller et forlis af et sådant supertankskib i Arktis ville få helt uoverskuelige miljømæssige konsekvenser.

Det lykkedes dengang at få canadierne til at opgive projektet, efter at der havde været et meget stort pres fra eskimoernes organisationer og fra det grønlandske hjemmestyre, bakket op af Danmark.

Denne gang er det ikke i det canadiske Arktis, men i Jameson Land i Østgrønland, der er planer om at starte efterforskning. Vi